

sen — de havde heldigvis for faa til at tage Kredsen, og det var et Gode —, men de havde Vælgere nok til at faa Sagen frem, men desuagtet bleve disse stakkels Mennesker holdte i Uvidenhed derom. Jeg hævder, at i Bælumkredsen er der ikke nævnt et Ord om, at vi stod overfor nye Bevillinger til Garnisonsbyerne, endskønt de Herrer sad med en Krigsminister, som var midt i Underhandling med en hel Del Garnisonsbyer, der krævede Bevillinger, der vare langt, langt højere end dem, vi stemme for i Øjeblikket. Det drejede sig der om 8—9 Millioner, men her drejer det sig kun om 2—3 Millioner. Hvorfor tav de Herrer da? Skulde de have haft nogen Interesse i at fortie det, fordi de havde en Krigsminister, der var lidt mere militærvenlig, end enkelte af de Herrer ønskede det? Hvad Grunden var, ved jeg ikke, men det ved jeg, at i Nordjylland fik man ikke noget som helst at vide om den Ting.

Vi ere imidlertid nødte til at vedtage dette Forslag, thi jeg kan ikke se bedre, end at det er en Følge af de i Fjor vedtagne Militærlove. Nu var der jo ganske vist Forslag fremme om at udskyde Bevillingen. Det var ikke noget, som just stred mod Loven, men vi ere jo da ikke saa fattige, at vi behøve at udskyde Bevillingen i 2 eller 3 Aar, det er ikke saa galt fat med Statskassen, at den ikke kan udrede de Par Millioner, der successivt ville komme til Udbetaling, det synes jeg er klart for alle. . . . (*Sabroe*: De er ikke begejstret)... Nej, jeg er ikke begejstret, det skal jeg ærligt talt indrømme, men jeg gaar med til at vedtage dette Lovforslag, fordi jeg tror, det er nødvendigt, men jeg skal gerne være med til at bringe Udgifterne noget lavere ned, hvis jeg tror, det kan lade sig gøre for Landets Skyld.

Nu hører jeg nok, at Socialdemokraterne, og for Resten ogsaa de Radikale, bestandig raabe op om, at havde Vælgerne vidst, at Udgifterne vilde blive saa kolossale, havde de stemt anderledes, end de gjorde. Med Hensyn hertil skal jeg sige, at de ordinære Udgifter komme neppe til at overstige den beregnede Sum, det er der neppe noget, der tyder paa i Øjeblikket, men selvfølgelig ere disse Udgifter nødte til at bevæge sig op og ned, det er soleklart. For at tage et Eksempel: skulle vi have et bestemt Antal Heste, og Havren til deres Fodring i et Aar koster 5 Øre pr. Pund og i et andet Aar 6 Øre, kan Udgiften i de to Aar ikke blive lige stor, det følger

af sig sely, Konjunkturerne have derfor en Del Indflydelse paa, hvordan de ordinære Udgifter blive. De kunne blive lidt højere og lidt lavere, efter som Priserne staa. . . . (*P. Munch*: De blive altid højere)... Ja, det er muligt, at det er af den Grund, at Konjunkturerne stadig gaa op ad. Som de Herrer vide, gaar Arbejdslønnen jo ogsaa opad, man maa udgive noget mere dertil end for nogle Aar siden. Saadan gaar det med alt indenfor Høren. De Herrer Socialdemokrater maa jo vide — det er ogsaa soleklart —, at naar Holmens Arbejdere skulle have en hel Del større Lønninger, saa maa Militærbevillingerne stige. Det er en tvingende Nødvendighed, at skulle vi have det samme Antal Arbejdere og give dem højere Løn, maa Udgifterne stige, det forstaa Vælgerne ogsaa godt. Derimod haabe Vælgerne paa, at Summen til de ekstraordinære Udgifter ikke overskrides.

Jeg kunde have Lyst til at gøre den Bemærkning, at der er baade fra den højtærede Forsvarsminister og ogsaa fra den højtærede Finansminister hævdet, at Vælgerne ved sidste Valg godkendte den vedtagne Forsvarsordning. De Herrer Radikale derimod have fra deres Side paa- staaet, at hvis Vælgerne havde vidst, hvor store Summer det drejede sig om, vilde de aldrig have godkendt dem. Jeg vil sige, at der var mere, vi gik til Valg paa end netop dette Spørgsmaal. Jeg tror, at Vælgerne Opfattelse er den, at de gerne vilde ofre noget paa vort Forsvar, men helst saa lidt, som det paa nogen mulig Maade kan lade sig gøre. Men jeg er sikker paa, at de ere af den Opfattelse, at det, der var bevilget, ikke var til at bringe længere ned. Naar Vælgerne ved sidste Valg stemte, som de gjorde, var det sikkert ikke alene af den Grund, at de vilde slaa fast, at de netop ønskede den Forsvarsordning, som i Fjor blev lavet. Nej, der var andre Ting end netop Forsvarsudgifterne, som bevirkede, at de stemte, som de gjorde. Naar de ved sidste Valg stemte paa en Maade, der overraskede mange, saa tror jeg, en af Hovedgrundene — jeg kan f. Eks. nævne min egen Valgkreds — var den, at de ikke vilde have Socialdemokratiet til at styre Landet, for saa troede de, at det vilde gaa daarligt.

Saaledes tror jeg ogsaa, det er gaaet i mange Kredse, hvor Radikale vare opstillede. Naar der fra flere Sider er blevet raabt op om, at hvis blot de Radikale fik Flertal ved Valget, skulde Militærudgifterne nok blive forandrede og de militære